

Severity of stigma in psychiatric patients in Mashhad (2013)

A. Heydari*

A. Meshkinyazd**

P. Soudmand***

*Associate Professor of Medical Surgical Nursing, Evidence Based Caring Research Center, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

**M.Sc. in Psychiatric Nursing, Mashhad University of Medical sciences, Mashhad, Iran

***Ph.D. Student in Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Mashhad University of Medical Sciences, and Faculty Member of Azad University of Mashhad, Mashhad, Iran

✱ Abstract

Given the importance of stigma in life, behavior and social interaction of psychiatric patients, this cross-sectional study was conducted to determine the severity of stigma in 200 patients referred to Ibn-Sina Hospital in Mashhad during 2013. The results showed that 47.5% of the patients had moderate stigma and 52.5% had severe stigma. The association of age, marital status, education level and income with stigma was not significant. There was significant association between stigma and gender and women experienced greater stigma than men. Psychological training of families and the community can be effective to increase awareness and reduce stigma related to psychiatric disorders.

Keywords: Social Stigma, Mental Disorders, Mentally Ill Persons

Citation: Heydari A, Meshkinyazd A, Soudmand P. Severity of stigma in psychiatric patients in Mashhad (2013). J Qazvin Univ Med Sci. 2015; 19 (4): 69-72.

Corresponding Address: Parvaneh Soudmand, School of Nursing and Midwifery, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

Email: soudmandp901@mums.ac.ir

Tel: +98-915-5028415

Received: 26 Aug 2014

Accepted: 18 Nov 2014

شدت انگ در بیماران روان‌پزشکی شهر مشهد (۱۳۹۲)

دکتر عباس حیدری*

علی مشکین یزد**

پروانه سودمند***

* دانشیار پرستاری داخلی جراحی مرکز تحقیقات مراقبت مبتنی بر شواهد دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران
 ** کارشناس ارشد روان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران
 *** دانشجوی دکترای پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی مشهد و عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد مشهد، مشهد، ایران

آدرس نویسنده مسؤل: مشهد، دانشگاه علوم پزشکی، دانشکده پرستاری و مامایی، تلفن ۰۹۱۵۵۰۲۸۴۱۵

Email: soudmandp901@mums.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۹۳/۸/۲۷

تاریخ دریافت: ۹۳/۶/۴

* چکیده

با توجه به اهمیت انگ (استیگما) در زندگی، رفتار و تعامل‌های اجتماعی بیماران روان‌پزشکی، این پژوهش مقطعی با هدف تعیین شدت انگ بر روی ۲۰۰ بیمار بیمارستان ابن‌سینای مشهد در سال ۱۳۹۲ انجام شد. نتایج نشان داد که ۴۷/۵٪ بیماران انگ متوسط و ۵۲/۵٪ انگ شدید داشتند. ارتباط معنی‌داری بین سن، تأهل، میزان تحصیلات و میزان درآمد با انگ دیده نشد، ولی جنسیت با میزان انگ رابطه معنی‌داری داشت؛ به طوری که زنان نسبت به مردان انگ بالاتری را تجربه کردند. بنابراین آموزش روان‌شناختی خانواده‌ها و جامعه می‌تواند جهت افزایش سطح آگاهی و کاهش انگ اختلال‌های روان‌پزشکی مؤثر باشد.

کلیدواژه‌ها: انگ اجتماعی، اختلال‌های روانی، بیماران روانی

* مقدمه

تقاضای کمک از دیگران می‌شود و انگ از طرف دیگران موجب انزوای اجتماعی، پیدا نکردن شغل و مسکن و عدم استفاده از امکانات اجتماعی می‌شود.^(۱) این پژوهش با هدف تعیین شدت انگ در بیماران اعصاب و روان بیمارستان ابن‌سینای مشهد انجام شد.

* مواد و روش‌ها:

این مطالعه مقطعی در سال ۱۳۹۲ در بیمارستان ابن‌سینای مشهد انجام شد. تعداد افراد مورد مطالعه ۲۰۰ نفر بود که به روش غیراحتمالی آسان از میان بیماران بستری و سرپایی انتخاب شدند و روان‌پزشک معالج آمادگی آن‌ها را جهت انجام پژوهش تأیید کرد. اطلاعات با پرسش‌نامه‌های مشخصات فردی و استیگما جمع‌آوری شدند. مطالعه مقدماتی جهت تعیین پایایی پرسش‌نامه انجام (α=۰/۸۲) و روایی محتوا توسط ۱۰ نفر از صاحب‌نظران حوزه روان‌پزشکی تأیید شد. داده‌ها با

براساس گزارش سازمان جهانی بهداشت، حدود ۴۵۰ میلیون نفر از مردم دنیا از یک بیماری روان‌پزشکی یا رفتاری رنج می‌برند. شیوع بیماری‌های روان‌پزشکی در ایران، طی سال‌های ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰ به طور متوسط ۲۳/۶ درصد گزارش شده که این میزان در زنان ۲۶/۵ درصد و در مردان ۲۰/۸ درصد بوده است.^(۱) انگ (استیگما) مرتبط با تشخیص اختلال‌های روان‌پزشکی مسأله اجتماعی قابل توجه، چند وجهی و شایعی در جامعه امروزی است که شبیه اعتیاد به مواد مخدر، فحشا، جرم و جنایت در نظر گرفته می‌شود.^(۲) مددجویان مبتلا به اختلال روان‌پزشکی سه نوع انگ را تجربه می‌کنند: انگ زدن به خود که بیمار احساس نقص و عدم کفایت می‌کند، انگ از طرف خانواده که او را طرد می‌کنند و انگ توسط جامعه که در مورد بیمار تبعیض قایل می‌شوند و در جذب کامل او به درون جامعه مشکل ایجاد می‌کنند. انگ به خود موجب کاهش اعتماد به نفس، احساس شرم و عدم

داشتند. در مطالعه آلویدرز و همکاران نیز همانند مطالعه حاضر، اکثر شرکت‌کنندگان (۶۸ درصد) طرد اجتماعی، قضاوت، انگ به خود و تبعیض را تجربه کرده بودند.^(۳) در پژوهش حاضر بین سن، تأهل، میزان تحصیلات و میزان درآمد با انگ ارتباط معنی‌داری دیده نشد، ولی جنسیت با انگ رابطه معنی‌داری داشت. در مطالعه انصاری و همکاران بین انگ و تحصیلات رابطه معنی‌داری وجود نداشت، ولی با جنسیت رابطه معنی‌داری دیده شد که با مطالعه حاضر مشابهت داشت.^(۴) در مطالعه گریمما و همکاران نیز بین جنسیت با میزان انگ ارتباط معنی‌داری وجود داشت و زنان انگ بالاتری را تجربه می‌کردند.^(۵) براساس متون، انگ زدن به مددجویان مبتلا به اختلال روان‌پزشکی در کشورهای آسیایی شایع است.^(۶) پیشنهاد می‌شود با انجام مداخله در نگرش افراد تغییر ایجاد کرد، تا این قشر مظلوم و آسیب‌دیده در جامعه زندگی بهتری داشته باشند.

*مراجع:

1. Karshaki H, Meshkin-Yazd A, Soudmand P. Validation of the mental illness Stigma Scale, IbnSina hospital, Mashhad. J Mazandaran Univ Med Sci 2014; 24 (113): 73-9. [In Persian]
2. Parle S. How does stigma affect people with mental illness. Nurs Times 2012 Jul 10-16; 108 (28): 12-4.
3. Alvidrez J, Snowden LR, Kaiser DM. The experience of stigma among Black mental health consumers. J Health Care Poor Underserved 2008 Aug; 19 (3): 874-93.
4. Ansari M, Rahman R, Siddiqui A, et al. Socio-demographic correlates of Stigma attached to mental illness. J Liaquat Univ Med and Health Sci 2008; 7 (3): 199-203
5. Girma E, Tesfaye M, Froeschl G, Möller-Leimkühler AM, Dehning S, Müller N. Facility based cross-sectional study of self

آزمون‌های آماری توصیفی و استنباطی آنالیز واریانس دو طرفه تحلیل شدند.

* یافته‌ها:

میانگین سنی افراد مورد مطالعه $33/5 \pm 11/7$ سال با دامنه سنی ۱۶ تا ۵۰ سال بود. ۹۵ نفر (۴۷/۵ درصد) انگ متوسط و ۱۰۵ نفر (۵۲/۵ درصد) انگ شدید داشتند. میانگین نمره انگ در حیطه تبعیض بالاتر از سایر حیطه‌ها بود (جدول شماره ۱).

جدول ۱- میانگین نمره حیطه‌های مختلف انگ در بیماران مورد مطالعه (۲۰۰ نفر)

حیطه	نمره
تبعیض	$33/5 \pm 5/5$
آشکارسازی	$29/7 \pm 5/3$
جنبه‌های مثبت	$13/7 \pm 2$

بین سن، تأهل، میزان تحصیلات و میزان درآمد با انگ ارتباط معنی‌داری دیده نشد، ولی جنسیت با انگ رابطه معنی‌داری داشت؛ به طوری که زنان انگ بیشتری را تجربه کرده بودند (جدول شماره ۲).

جدول ۲- فراوانی شدت انگ برحسب مشخصات فردی در بیماران مورد مطالعه (۲۰۰ نفر)

متغیر	میزان انگ		
	شدید	متوسط	آزمون آنالیز واریانس دو طرفه
سن	۲۵ تا ۲۴	۲۲	P=۰/۲۷
	۲۵ تا ۳۹	۴۰	
	۴۰ سال و بالاتر	۳۳	
جنسیت	مذکر	۴۸	P=۰/۰۴
	مونت	۴۷	

* بحث و نتیجه‌گیری:

پژوهش حاضر نشان داد ۴۷/۵ درصد بیماران روان‌پزشکی مشهود انگ متوسط و ۵۲/۵ درصد انگ شدید

stigma among people with mental illness: towards patient empowerment approach. Int J Ment Health Syst 2013 Sep 3; 7 (1): 21.

6. Lauber C, Rössler W. Stigma towards people with mental illness in developing countries in Asia. Int Rev Psychiatry 2007 Apr; 19 (2): 157-78.